

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

КОМІТЕТ З ПИТАНЬ ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРАВОСУДДЯ

В И С Н О В О К

щодо проекту Закону про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення (щодо посилення відповідальності за адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією) (реєстр. № 9014 від 7 серпня 2018 року)

Комітет з питань правової політики та правосуддя розглянув на своєму засіданні 17 січня 2019 року (протокол № 76) на відповідність Конституції України проект Закону про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення (щодо посилення відповідальності за адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією) (реєстр. № 9014 від 7 серпня 2018 року), поданий народним депутатом України Антонишаком А.Ф. (далі – Законопроект).

Згідно з пояснювальною запискою до Законопроекту він розроблений з метою усунення корупційних ризиків у діяльності державних політичних діячів, як і державних службовців, виключить можливість порушення ними законодавства України, позитивного впливу на покращення роботи органів виконавчої влади та сприятиме підвищенню їх авторитету.

Для досягнення мети автором пропонується внести зміни та доповнення до Кодексу України про адміністративні правопорушення такого змісту:

1) частину другу статті 25 викласти у новій редакції:

«За одне адміністративне правопорушення може бути накладено основне адміністративне стягнення або основне і одне або два додаткових адміністративні стягнення»;

2) частину другу статті 36 викласти у новій редакції:

«Якщо особа вчинила кілька адміністративних правопорушень, справи про які одночасно розглядаються одним і тим же органом (посадовою особою), стягнення накладається в межах санкції, встановленої за більш серйозне правопорушення з числа вчинених. До основного стягнення в цьому разі може бути приєднано одне або два додаткових адміністративних стягнення, передбачених статтями про відповідальність за будь-яке з вчинених правопорушень».

3) доповнити новою статтею 172-10 такого змісту:

«Стаття 172¹⁰. Відповідальність за дії, пов'язані з політичною корупцією.

Одержання неправомірної вигоди або прийняття обіцянки/пропозиції такої вигоди для себе чи інших осіб особою, наділеної публічними державно-владними повноваженнями у сфері формування державної політики, або на її вимогу іншим фізичним чи юридичним особам з метою схилити цю особу до протиправного використання наданих їй службових повноважень та пов'язаних із цим можливостей -

тягне за собою накладення штрафу від п'ятисот до семисот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією незаконно одержаної неправомірної вигоди матеріального характеру.»

4) у статтях 257, 277, 285:

слова «корупційного правопорушення» замінити словами «правопорушення, пов'язаного з корупцією».

Вирішуючи питання про відповідність Законопроекту положенням Конституції України, Комітет виходить з такого.

У Конституції України визначається, що Україна є правовою державою (стаття 1), органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України (частина друга статті 6), закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй (частина друга статті 8). Органи державної влади зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України (частина друга статті 19 Конституції України).

Конституцією України встановлено, що Україна є суверенна і незалежна, демократична, соціальна, правова держава (стаття 1 Основного Закону України).

Відповідно до положень частини третьої статті 3 Конституції України держава відповідає перед людиною за свою діяльність.

Згідно з Конституцією України виключно законами України визначається діяння, які є злочинами, адміністративними правопорушеннями, та відповідальність за них (пункт 22 частини першої статті 92).

Конституційний Суд України у Рішенні від 30 травня 2001 року № 7-рп/2001 зазначив, що за своїм змістом пункт 22 частини першої статті 92 Конституції України спрямований не на встановлення переліку видів юридичної відповідальності. Ним визначено, що виключно законами України мають врегульовуватись, зокрема, підстави кримінальної відповідальності – діяння, які є злочинами, адміністративними правопорушеннями та відповідальність за них. У такий спосіб Конституція України заборонила врегульовувати зазначені питання підзаконними нормативно-правовими актами та встановила, що лише Верховна Рада України у відповідному законі має право визначати, яке правопорушення визнається, злочином, та міру відповідальності за нього (абзац сьомий пункту 2 мотивувальної частини).

У підпунктах 4.1, 4.2 пункту 4 мотивувальної частини Рішення від 2 листопада 2004 року № 15-рп/2004 (справа про призначення судом більш м'якого покарання) Конституційний Суд України вказав, що відповідно до частини першої статті 8 Конституції України в Україні визнається і діє принцип верховенства права. Верховенство права - це панування права в суспільстві.

Верховенство права вимагає від держави його втілення у правотворчу та правозастосовну діяльність, зокрема у закони, які за своїм змістом мають бути проникнуті передусім ідеями соціальної справедливості, свободи, рівності тощо.

У Рішенні від 12 лютого 2002 року № 3-рп/2002 Конституційний Суд України зазначив, що Конституція України як головне джерело національної правової системи є також базою поточного законодавства. Вона надає можливість урегулювання певних суспільних відносин на рівні законів, які конкретизують закріплені в Основному Законі положення (абзац перший підпункту 3.1 пункту 3 мотивувальної частини).

Прийняття законів Конституція України відносить до повноважень Верховної Ради України як єдиного органу законодавчої влади в Україні (стаття 75, пункт 3 частини першої статті 85).

Враховуючи викладене, Комітет дійшов висновку, що проект Закону про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення (щодо посилення відповідальності за адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією) (реєстр. № 9014 від 7 серпня 2018 року), поданий народним депутатом України Антонищаким А.Ф., не суперечить положенням Конституції України.

Голова Комітету

Р.П. КНЯЗЕВИЧ